

Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Eucharistia je prameň a vrchol celého kresťanského života. Podstatnými znakmi sviatosti Eucharistie sú pšeničný chlieb a víno z viniča; na ne sa zvoláva požehnanie Ducha Svätého a kňaz nad nimi vyslovuje slová konsekrácie, ktoré Ježiš povedal pri Poslednej večeri: „Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás... Toto je kalich mojej krvi.“

Sviatok „Božieho tela“ zaviedol pápež Urban IV. v roku 1264 bulou Transitus pre celú Cirkev a nariadil vytvoriť formulár sv. omše a ofíciom breviára na tento sviatok, ktorých autorom sa stal **sv. Tomáš Akvinský**. Zavedenie sviatku bolo prejavom verejnej úcty Kristovi prítomnému v Eucharistii. Prvým impulzom k ustanoveniu sviatku bola sv. Juliana z Lutychu, mníška v cisterciátskom kláštore na vrchu Cornillon v Lutychu (v Belgicku) a blahoslavená Eva z Lutychu, ktorá pokračovala v úsilí zaviesť sviatok Božieho tela a dodať mu väčší význam. Sv. Juliana sa znázorňuje s Eucharistiou v ruke a blahoslavená Eva z Lutychu s pápežskou bulou Urbana IV., ktorou schválil a zaviedol pre celú Cirkev sviatok Božieho tela. Veľký vplyv na vznik sviatku mal aj eucharistický zázrak v Bolsene (Orvietský korporál), ktorý sa stal v lete 1264, keď z hostie premenenej pri sv. omši tiekla krv a prenikla celý korporál, čoho svedkom bol sám pápež. Pápež Kliment V. na cirkevnom sneme vo Vienne (r. 1311 - 1312) nariadil, aby sa sviatok slávil

vo štvrtok po nedeli Najsvätejšej Trojice. Spočiatku sa slávnosti konali len v kostole, lebo prvotný sviatok bol bez procesie, ale veľmi rýchlo vznikol sprievod zo stredovekej túžby vidieť Sviatosť oltárnu.

Po ustanovení sviatku sa prvá procesia konala v roku 1274 v Kolíne (Nemecko). V našich krajoch sa objavil tento zvyk už v roku 1290. Pápež Ján XXII. (r. 1316 - 1334) zaviedol úpravu, aby sa slávnosť Božieho tela konala so sprievodom, pri ktorom sa má ulicami niesť Sviatosť oltárna.

K histórii sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi treba ešte dodať, že pôvodne od roku 1264 to bol sviatok Božieho tela. V roku 1849 pápež Pius IX. po šťastnom návrate do Ríma ustanovil aj sviatok Predrahej krvi, ktorý sa slávil 1. júla až do reformy rímskeho kalendára Druhým vatikánskym koncilom,

A	I	C	Á	R	O	D	A	J	U	L	I	A	N	A
S	P	E	V	Y	K	A	R	E	N	C	I	T	E	D
L	H	V	T	Á	O	V	E	S	Á	L	D	C	J	Z
I	S	E	A	E	T	A	Č	Ť	P	T	O	Ú	Á	A
E	V	R	I	U	R	L	E	A	O	A	B	Z	Z	I
K	Ä	Ý	T	Ä	V	S	V	M	J	T	R	O	A	C
Ž	T	L	S	E	T	O	Á	Á	Y	A	O	S	Ť	N
E	Á	M	I	P	Š	Š	N	L	K	T	R	T	S	E
P	O	K	R	M	Ý	Á	D	Y	E	S	E	Ú	O	V
Á	M	M	A	N	N	A	E	N	V	D	Č	P	D	K
P	Š	A	H	O	E	S	L	V	A	O	E	I	A	E
L	A	A	C	V	L	U	S	I	N	P	N	L	R	S
J	D	E	U	T	E	R	O	N	Ó	M	I	U	M	S
O	N	D	E	J	Z	I	P	O	O	C	E	N	S	V
O	J	H	O	B	B	E	I	L	H	C	O	H	A	

ktorý spojil sviatok Božieho tela so sviatkom Predrahej krvi do jedného sviatku, lebo ide o tú istú Eucharistiu a to isté Kristovo telo, aj keď prítomné pod dvoma spôsobmi.

Osemsmerovka s tajničkou:

ADORÁCIA, CHLIEB, DETI, DEUTERONÓMIUM, DOBRORÉČENIE, EUCHARISTIA, JEDNO, JEŠŤ, JULIANA, KALICH, KVETY, LIEK, LÁMAŤ, MANNA, NAVEKY, NÁPOJ, OSLAVA, PODSTATA, POKRM, POSLEDNÁ VEČERA, PÁPEŽ, RADOSŤ, SEKVENCIA, SPEVY, SVÄTÁ OMŠA, SVÄTÝ, TOMÁŠ, VÍNO, ZELENÝ ŠTVRTOK, ZOSTÚPIL, ZÁZRAKY, ÚCTA

Predsavzatie:

Zúčastníť sa aktívne na eucharistickej procesii na slávnosť Najsv. Kristovho Tela a Krvi: spev, modlitby, posýpanie lupienkov, tichá adorácia.